

6te Juli. 1867 at bestemme, at Medlemstallet altid skal være ulige — en Bestemmelse, der hænger sammen med den i bemeldte Lovs § 3 fastsatte særegne Ordning af Sogneraadsmedlemmers Valg — har man derimod i Genhold til det Foranførte bestemt, at hvert Sogn skal være repræsenteret i Forstanderskabet ved mindst eet Medlem, hvorhos man i Overensstemmelse med, hvad Lagthinget har foreslaaet, har aabnet dette Udgang til at bestemme, om Antallet af Forstanderskabets Medlemmer helt skal fordeles mellem de til Kommunen hørende Sogne, eller om eet eller flere Medlemmer skulle vælges ved almindelige Valg, i hvilken Henseende Lagthinget har anført, at der ofte i enkelte Sogne paa een Gang findes flere dygtige Mænd, som det turde være af Interesse, at søge bragte ind i Forstanderskaberne, medens der i andre Sogne er stor Mangel paa personlige Kræfter.

Da Den Store Dimon, naaget den udgjør et eget Kirkesogn, kun er beboet af een Familie, har Lagthinget ment, at den i kommunal Henseende passende kunde henlægges under Sands Sogn, hvormed den har mest Samkvem, medens Thorshavns udenbys Kirkesogn, der har et større Folketal end flere af de mindre Sogne, er foreslaaet at skulle betragtes som et særskilt Sogn.

Til § 3.

Man har troet, at der, da det — naar bortses fra Lagthinget — nu er første Gang, at et Landkommunalvæsen skal indføres paa Færøerne, turde være Anledning til, i hvert Fald for Skole- og Fattigvæsenets Vedkommende, at give Sognepræsten Sæde og Stemme i Kommunalraadet. Eigesom dette nemlig svarer til den Tingenes Orden, der har bestaaet i den øvrige Del af Riget lige fra den Tid, det nyere Kommunalvæsen indførtes sammesteds, og indtil den sidste Tid, saaledes stemmer det ogsaa med den hidtil for Færøerne fastsatte Ordning af Undervisnings- og Fattigvæsenet, som der forsaavidt neppe endnu turde være tilstrækkelig Opfordring til at søge forandret.

Paragrafens 2det Led er foreslaaet af Lagthinget i Overensstemmelse med de for Kongeriget tidligere gjældende Bestemmelser,

iffr. Anordn. 13de August 1841 § 2, sammenholdt med Lov 22de Marts 1855 § 2.

Til § 4.

I det Lagthinget forelagte Udkaftvare Reglerne om Valgret og Valgbarhed til Forstanderskabet ifølge Amtets Forslag affattede i det Væsentlige i Eighed med de tilsvarende Regler i Loven af 16de Februar 1866 om Byen Thorshavns økonomiske Bestyrelse, kun at den som Betingelse for Valgret og Valgbarhed fastsatte Ydelse til Kommunen var nedsat fra 2 til 1 Rd., og at det udtrykkelig var tilføjet, at Modtagelse af urefunderet eller ikke eftergiven Fattighjælp udelukker fra Udøvelsen af de nævnte Rettigheder. Lagthinget har imidlertid foreslaaet, at Valgretten og Valgbarheden ikke som efter nysnævnte Lov skulle være betingede af Ydelsen af et bestemt Pengebeløb i kommunale Afgifter, men blot af, at Vedkommende overhovedet har ydet Bidrag til Kommunens Fornødenheder, i hvilken Henseende der er henvist til, at der efter Forslaget kan kræves Naturalydelser af Kommunens Behovere, og at de aarlige Skattebidrag kunne blive temmelig forskellige for de forskellige Aar, hvorved Skatteydere snart maatte opføres paa og snart udslettes af Valglisten, og Ministeriet har navnlig af Hensyn til de i Loven om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22de Marts 1855 § 2 fastsatte Betingelser for Valgret og Valgbarhed til Fattigforstanderskabet, ikke fundet tilstrækkelig Grund til at modsætte sig dette Forslag.

Lagthinget har derhos antaget, at det paa Grund af de stedlige Forhold vilde blive yderst vanskeligt og besværligt for den, der bor udenfor en Kommune, altsaa i Reglen paa en anden D, at tage Del i Styrelsen af sammes Anliggender, ligesom det ikke kunde ventes, at han vilde bevare Interessen for den Kommune, han havde forladt, usvækket, og Thinget har derfor foreslaaet, at den Forstander, som tager fast Ophold i en anden Kommune, skal fratvæde sin Stilling. For det Tilfælde, at det Sogn, hvori Sognepræsten eller Sognefogeden bor, maatte blive udsøndret som en særegen Kommune, har Lagthinget dog troet at maatte fikke de tilbageblivende Sogne disse